

ΦΕΤΙ ΘΑ ΚΑΜΟΥΜΕΝ ΤΥΡΙΝΗΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ττοφής	30	χρονών
Ελένη	30	»
Μαρία	60	»
Κωστής	30	»

ΦΕΤΙ ΘΑ ΚΑΜΟΥΜΕΝ ΤΥΡΙΝΗΝ

ΣΚΗΝΗ 1

- ΤΤΟΦΗΣ Την κουβένταν μιαν φοράν να την λαλώ, όι δεύτερην. Φέτι θα κρατήσουμεν το έθιμον. Φέτι να κάμουμεν Τυρινήν.
- ΕΛΕΝΗ Ας νηστέψουμεν το κρέας ούλλον το πενηντάμερον, τζι εν πειράζει. Ας φάμεν την Τζιερχατζιήν της Τυρινής. Ο Θεός να μας συγχωρήσει.
- ΤΤΟΦΗΣ Τζιαι την Τζιερχατζιήν που ρέξαμεν είντα την λαλούν Απόκρεω; Ξέρεις;
- ΕΛΕΝΗ Ξέρω, ξέρω.
- ΤΤΟΦΗΣ Η νηστεία του κρεάτου άρχεψεν που την περασμένην Τζιερχατζιήν.
- ΕΛΕΝΗ Μα θαρκέσαι κόφτει με εμέναν αν φάω κριάς ή αν μεν φάω;
- ΤΤΟΦΗΣ Έτσι που σε κόφτει εν έσει.
- ΕΛΕΝΗ Εν τζείνα τα μωρά που σκέφτομαι, πον πασ' στην ανάπτυξιν τους. Που το 'χουσιν ανάγκην. Εν πενήντα μέρες πον να το στερηθούσιν. Εν ανάγκη να τους στερήσουμεν τζιαι της Τυροφάου;
- ΤΤΟΦΗΣ Άκουσες είντα την είπες;
- ΕΛΕΝΗ Είντα την είπα;
- ΤΤΟΦΗΣ Τυροφάου. Γιατί την εβκάλαν τυροφάον; Επειδή δικαιούσαι να τρώεις μόνον τυρκά.
- ΕΛΕΝΗ Εκάμαμεν τα ούλλα όσα διατάσσει ο νόμος τζιαι τούτον έμεινεν να κάμουμεν!
- ΤΤΟΦΗΣ Ο νόμος του Θεού εν νόμος απαράβατος. Δεν ιδκιαλέεις τζείνον που σ' αρέσκει.
- ΕΛΕΝΗ Αν φάσιν τα μωρά δεν κάμουν αμαρτίαν.
- ΤΤΟΦΗΣ Με τα μωρά εν να φάμεν τζι εμείς.
- ΕΛΕΝΗ Εσύ μεν φάεις.
- ΤΤΟΦΗΣ Δεν θα μαιριέψεις κρεατικά είπα.

- ΕΛΕΝΗ Εκτός που τα μωρά εν τζι η μάνα σου, πον τέλεια κακομά-
ζαλη. Να μεν ιβράσουμεν καμιάν όρνιθαν να της κάμω
νάκκον σούππαν αυκολέμονη;
- ΤΤΟΦΗΣ Κάμε την σκέττην.
- ΕΛΕΝΗ Μα νερόβραστην;
- ΤΤΟΦΗΣ Νερόβραστην. Τ' αυκά τζιαι το λεμόνιν εν που κάμνουσιν
τη σούππαν.
- ΕΛΕΝΗ Πρώτην φοράν ακούω σούππαν αυκολέμονη νερόβραστην.
- ΤΤΟΦΗΣ Κάμε ψαρόσουππαν που δικαιούσαι.
- ΕΛΕΝΗ Πότε ξανακάμαμεν ψαρόσουππαν τζι εν να σου κάμω της
Τυρινής; Τζιαι ξέρεις την μάνα σου να τρώει την ψαρό-
σουππαν;
- ΤΤΟΦΗΣ Μα όι να βάλλεις την μάνα μου ομπρός, για να γενεί το
δικό σου. Εζήτησε σου η μάνα μου να μαιρέψεις κρέας την
Τυρινήν;
- ΕΛΕΝΗ Ξέρεις την να ζητά; Ψουμίν τζι ελιές να της βάλεις, θα φάει
τζιαι θα πει τζι ευκαριστώ. Εμείς πρέπει να την ινοια-
στούμεν.
- ΤΤΟΦΗΣ Άμα θέλεις να γενεί το δικό σου, σκέφτεσαι τους ούλλους.
Βάλλεις τους ούλλους ομπρός.
- ΕΛΕΝΗ Άκου να σου πω, εγώ εν εγεννήθηκα για να παλιώννω μιτά
σου ακόμα τζιαι για το φαΐν. Εγώ είτε φάω είτε όι, το
ίδιον μου κάμνει. Εγώ δόξα σοι ο Θεός καλά είμαι. Ό,τι
φέρεις έσσω εγώ εν να μαιρέψω.
- ΤΤΟΦΗΣ Είδες είναι που πρέπει να πει τ' αντρός της η γεναίκα η
νούσιμη τζιαι προκομμένη!
- ΕΛΕΝΗ Εν τζι εν να με σπάσεις εσου έμεναν. Ζαττίν κάθε χρόνον
τα ίδια έχουμεν. Όποτε κοντέψουν τούτες οι ευλοημένες οι
γιορτές, είτε Σήκωσες λοούνται, είτε Πάσκαν είτε
Χριστούγεννα, κάτι εν να κόψει ο νους σου, για να μας
κάμεις άνω κάτω.

ΣΚΗΝΗ 2

(Κότες).

- ΕΛΕΝΗ Πούρι πούρι πούρι πούρι, πούρι πούρι πούρι πούρι. Πίσω ρε κλεισμένε εσού, εν ν' αππήσεις να φάεις το κλιθάριν που τα σιέρχα μου; Μα θώρε-θώρε, σαν τες λυσσιασμένες κάμνουν. Σαν να μεν εξανάδαν κλιθάριν ομπρός τους.
- ΤΤΟΦΗΣ Να τους κροστούμεν εν να μας φαν τζι εμάς. Τζήευκε νάκκον το κλιθάριν να τρων τζιαι τα γαούγκα να βγάλουν τον σειμώναν.
- ΕΛΕΝΗ Τα γαούγκα τρων τζιαι χόρτα. Τουν' την εποχήν οι κάμποι εν γεμάτοι. Να μπεις μεσ' στα χωράφκια, οι φαρράες ξιτρουλλούν σε.
- ΤΤΟΦΗΣ Τζιαι τούτες τρώσιν χόρτα, μα πκοιος εν τζείνος πον να πάει να τα κόψει τζιαι να τα φέρει έσσω.
- ΕΛΕΝΗ Ορπίζω να μεν έσεις την απαίτησιν να το κάμνω τζιαι τούτον.
- ΤΤΟΦΗΣ Αν πας να κόψεις λλία χόρτα να φέρεις των ορνίθων είνταν πον να πάθεις; Εν να κοπούν τα γρόνια σου;
- ΕΛΕΝΗ Που δα τζιαι να πάει; Τα γρόνια μου εκοπήκαν που την ημέραν πόσμιξα μιτά σου.
- ΤΤΟΦΗΣ Θέλεις ν' ακούσεις αλόπως.
- ΕΛΕΝΗ Τάραξε που τζιαμαί τζιαι πατάς μεσ' στες τσιλλαρκές τζι εν να μου τες κουβαλήσεις έσσω.
- ΤΤΟΦΗΣ Τούτες οι κοτσινούες λαλείς να πολύσουν ώς το Πάσκαν τζιαι ν' αρκέψουν να γεννούν;
- ΕΛΕΝΗ Πόσων μηνών ένει;
- ΤΤΟΦΗΣ Λοάγκασε.
- ΕΛΕΝΗ Εξιπούλιασεν τα η γλωσσαρκά μεσ' στον Πρωτογιούνην. Έξι μήνες ποτζεί τζιαι κοντεύκει τρεις ποδά, έχουμεν εννια. Ώς το Πάσκαν εν να κοντέψει να γενούν γρονιά.
- ΤΤΟΦΗΣ Σίουρα εν να πολύσουν να γεννούν ώς τότε.
- ΕΛΕΝΗ Ο Θεός να δώκει.
- ΤΤΟΦΗΣ Τζι ύστερα λαλείς μου να σφάξουμεν πιθαρκού της Τυρινής.

- ΕΛΕΝΗ Εν ανάγκη να σφάξουμεν που τούτες πον των ανκών; Σφάξουμεν που τες άλλες πο'ν γεννούν.
- ΤΤΟΦΗΣ Τες άλλες νεγιώννουμεν τες για να τες πουλήσουμεν να πικιάουμεν καμιάν μπακκίραν. Θωρείς πως είμαστιν απένταροι.
- ΕΛΕΝΗ Τες μισές έχουμεν τες για να γεννούν, τες άλλες μισές για να τες πουλήσουμεν τζι εμείς ας παίζουμεν τα σειίλη μας τζι ας παίζει η τζοιλιά μας τταμπουράν.
- ΤΤΟΦΗΣ Να σ' ακούσει ένας ρε, εν να νομίζει πως μεινίσκεις νηστι-τζιή.
- ΕΛΕΝΗ Εγιώ εν να σφάξω πιθαρκού της Τυρινής τζι ό,τι θέλεις λάλε.
- ΤΤΟΦΗΣ Μα τωρά θέλεις να τσακωννούμαστιν τζιαι να μας ακούει η γειτονιά; Θαρρέσαι πως το κάμνω που τσιγκουνιόν;
- ΕΛΕΝΗ Εν που τσιγκουνιόν που το κάμνεις, καλό έπκιασεν σε η ευλάβεια!
- ΤΤΟΦΗΣ Αν αθθυμάσαι, τούτον το βκιολίν έχουμεν το κάθε χρόνον. Είπα σας το τζιαι ξαναλαλώ σας το. Εγιώ έτσι έμαθα που τους γονιούς μου τζι έτσι θέλω να συνεχίσω. Τζι αν δεν κάμω Τυρινήν είντα αξίαν εν να 'σει η Απόκρεω; Τζι αν δεν νηστέπω την Αγιάν Σαρακοστήν είνται αξίαν εν να 'σει το Πάσκαν;
- ΕΛΕΝΗ Είπε σου κανένας να μεν νηστέψεις την Αγιάν Σαρακοστήν;
- ΤΤΟΦΗΣ Ξαναλαλώ σου το τζιαι βελόνιασ' το. Που το νόμον δεν ιδκιαλέεις τζιαι παίρνεις ό,τι θέλεις. Είτε κάμνεις τζείνον που πρέπει είτε δεν κάμνεις καθόλου.
- ΕΛΕΝΗ Αν ήσουν καλόηρος έθεν να 'σεις τζι έλεος, έθεν να 'σεις τζι έλεος... (κότες, κόκορας). Πίσω ρε κλεισμένε είπα σου τζι εν να με πεικλώσεις τζιαι να με ρίψεις χαμαί τζιαι κανούν με τα νεύρα μου.

ΣΚΗΝΗ 3

(Μουσική. Καμπάνα).

- ΜΑΡΙΑ Κόρη Ελένηηηη, κόρη Ελένηηηη.
 ΕΛΕΝΗ Ναι τζυράαααα έλα μέσα.
 ΜΑΡΙΑ Είντα κάμνεις;
 ΕΛΕΝΗ Έσφαξα μιαν όρνιθαν τζι είπα να χογλάσω λλίον νερόν να την ιξιφτερίσω.
 ΜΑΡΙΑ Εν θα πάεις εις τον εσπερινόν;
 ΕΛΕΝΗ Μακάρι να μπορούσα τζυρά, μα θωρείς είντα γινίσκεται μέσα δα. Άμα τελειώσω που την όρνιθαν, έχω να λούσω τα κοπελλούδκια, να τους ταΐσω, να τους βάλω να ππέσουν.
 ΜΑΡΙΑ Θέλεις να μείνω τζι εγιώ να σου τανύσω;
 ΕΛΕΝΗ Όι μητέρα, εν εν' ανάγκη. Γιάλι άλι εν να τα καταφέρω
 ΜΑΡΙΑ Καλάν κόρη μου καλάν.
 ΤΤΟΦΗΣ Καλησπέρα σας.
 ΜΑΡΙΑ Καλώς τον.
 ΤΤΟΦΗΣ Είντα κάμνεις εε μανά; Ελάμνησες για την εκκλησιάν;
 ΜΑΡΙΑ Αν δεν πάμεν τζι εμείς οι κοτζιάκαρες, ο παπάς εν να σπερίζει μόνος του πκιον.
 ΤΤΟΦΗΣ Είνταν που καρτεράς. Αύριον έχουμεν της Τυρινής. Σήκωσες. Ο κόσμος σάζεται να γιορτάσει. Πού να 'βρει τζιαιρόν να πα στον εσπερινόν.
 ΜΑΡΙΑ Που τζιαμαί στους καφενέδες εν ιβρίσκεις τόπον να ρέξεις που τον κόσμον τον πολλύν. Στην εκκλησιάν εν ιβρίσκετε τζιαιρόν να πάτε.
 ΤΤΟΦΗΣ Εν για να λούσεις τα κοπελλούδκια που χογλάς το νερόν, ε γεναίκα;
 ΕΛΕΝΗ Όι, εν εν' αλουσίβαν που χογλώ. Εν νερόν της βρύσης.
 ΤΤΟΦΗΣ Εν να κάμεις σούππαν έτσι ώραν;
 ΕΛΕΝΗ Έσφαξα μιαν όρνιθαν τζι εν να την ιξιφτερίσω.
 ΤΤΟΦΗΣ Είπα σου να μεν ισφάξεις όρνιθαν. Είπα σου φέτι θέλω να κάμουμεν Τυρινήν.
 ΜΑΡΙΑ Ούλλα τ' άλλα έκαμες τα τζι έμεινεν να κάμεις τζιαι την Τυρινήν.

- ΤΤΟΦΗΣ Σιωπήν μανά εσού.
- ΜΑΡΙΑ Αααα μεν μου βκάλλεις γλώσσαν εμέναν. Τζι εγιά εν τζι είμαι η γεναίκα σου.
- ΤΤΟΦΗΣ Κοτζιάκαρη γεναίκα τζι αντί να διάς το καλόν παρά-δειγμαν, λαλείς μας να κάμνουμεν τα αντίθετα;
- ΜΑΡΙΑ Αν μεν θέλεις να φάεις εσού, δεν θα σε υποχρεώσει κανένα.
- ΤΤΟΦΗΣ Εσού εν να φάεις;
- ΜΑΡΙΑ Ο καθένας το στομάσιην του κάμνει το κουμάντον.
- ΤΤΟΦΗΣ Ρωτώ σε. Εν να φάεις;
- ΜΑΡΙΑ Άμα έβρω εν να φάω.
- ΤΤΟΦΗΣ Που τον τζιαιρόν που πλάστηκα, εν σ' αθθυμούμαι να τρώεις κρέας της Τυρινής, φέτι είναι σ' έπκιασεν;
- ΜΑΡΙΑ Ασθενείς τζιαι οδοιπόροι εξαιρούνται λαλεί η γραφή.
- ΤΤΟΦΗΣ Είναι αστένειαν έσεις τζι εν την ιξέρουμεν;
- ΜΑΡΙΑ Αρρωστοφαγίαν...
- ΤΤΟΦΗΣ Εκατάλαβα. Για να πάρεις την πάρταν της νύφφης σου. Έτσι εν που χάννουνται τα ήθη τζιαι τα έθιμα μας.
- ΜΑΡΙΑ Τζι έπκιασεν σ' εσέναν η έννοια των ηθών τζιαι των εθίμων;
- ΤΤΟΦΗΣ Έπκιαε με ναι.
- ΜΑΡΙΑ Εκκλησιάν που πρέπει να πάεις βαρυκοιείς να πάεις τζι εν φοάσαι τον Θεόν τζιαι φοάσαι πως εν να φάεις της Τυρινής κριάς.
- ΤΤΟΦΗΣ Πότε με είδες Τζιερχατζιήν να λείπω που την εκκλησιάν;
- ΜΑΡΙΑ Ναι, έρχεσαι την ώραν που να βκούσιν.! Άμα κόψεις το γυρίν σου που τους καφενέδες.
- ΕΛΕΝΗ Άφησ' τον μητέρα. Μεν τον αστίζεις.
- ΤΤΟΦΗΣ Εκατάλαβες; Άφησ'τον πελλόν να μάσιεται τζι εμείς κάμνουμεν τζείνον που θέλουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Να σου πω εγιά πκοια εν η έννοια σου γιόγκα μου.
- ΤΤΟΦΗΣ Όι να μεν μου πεις.

- ΜΑΡΙΑ Ο παρὰς εν η έννοια σου. Όι τα ήθη τζιαι τα έθιμα. Έβαλες στον νουν σου ν' αγοράσεις τζείνον το παλιοχωράφιν του Ευριπίδη τζιαι θέλεις να πασιύνεις τες όρνιθες τζιαι να τες πουλήσεις, για να πκιάσεις την προκαταβολήν.
- ΤΤΟΦΗΣ Εν κακόν να θέλω ν' αγοράσω χωράφιν; Απ' ό,τι θωρείς τα κοπελλούδκια έρχονται το έναν πίσω τ' άλλου.
- ΜΑΡΙΑ Τα κοπελλούδκια εν σου ζητήσασιν χωράφκια. Τα κοπελλούδκια πρώτα πρώτα θέλουν να φάσιν να μαλύνουν τζι ύστερα τ' άλλα ούλλα.
- ΤΤΟΦΗΣ Μεινίσκουν νηστικά;
- ΜΑΡΙΑ Να σε αφήκουμεν στο χάλι σου, είσαι άξιος να τα ταΐζεις τζιαι τούτα με το τταΐνιν.
- ΕΛΕΝΗ Εεε όι μητέρα σαν να μεν έσιεις δίκαιον πασ' τούτον. Για τα μωρά μας θυσιάζεται.
- ΜΑΡΙΑ Άφησ' με τζιαι ξέρω είνταν που λαλώ. Τούτου, αν δεν του τραβήσεις τα ρέτινα, εν άξιος να σου καβαλλιτζιέψει.

ΣΚΗΝΗ 4

(Πιάτα, πιρούνια).

- ΤΤΟΦΗΣ Άτε εις υγιάν τζιαι καλόν στάδιον να περάσσουμεν.
 ΟΛΟΙ Καλόν στάδιον.
 ΜΑΡΙΑ Εεε είντα λαλείς; Εν καλή η όρνιθα γιόγκα μου;
 ΤΤΟΦΗΣ Όρνιθα πουλλαούα, σαν το παλάζιν εν ο λος που λαλεί, εν δυνατόν να μεν εν καλή;
 ΜΑΡΙΑ Μα εδοτζίμασες την; Για ελάλες πως εν να κάμεις Τυρινήν!
 ΤΤΟΦΗΣ Κάμνω το γιω να σας αφήκω να αμαρτήσετε μόνοι σας;
 ΜΑΡΙΑ Επαρασύραμε σε δηλαδή!
 ΤΤΟΦΗΣ Εν είπα γιω έτσι κουβένταν.
 ΜΑΡΙΑ Είνταν που είπες καλό;
 ΤΤΟΦΗΣ Τζει πον να χογλάτε σεις μεσ' στην πίσσαν, ας χογλώ τζι εγιώ. Γίνεται εγιώ να 'μαι στον παράδεισον τζι εσείς στην κόλαση;
 ΕΛΕΝΗ Τωρά εν να τον μάθεις μητέρα;
 ΜΑΡΙΑ Εγιώ τον εγένησσα κόρη μου. Ξέρω τον καλλίτερα που κάθε άλλον.
 ΕΛΕΝΗ Είντα λαλείς; Να σηκωθώ γιάλι άλι να σφάξω τζιαι μιαν για πόψε;
 ΤΤΟΦΗΣ Πε μου, θέλεις να αρκέψουμεν ποτζιεί τα ώδε;
 ΕΛΕΝΗ Εν τα κοπελλούδκια που σκέφτουμαι. Είπα, μιαν τζι εμιλλώσαν που μιλλώσαν τζι αφού εν να κάμουν ώς το Πάσκαν να ξαναβάλουν στο στόμαν τους κριάς, τουλάϊστον να φάσιν να ποστομωθούν. Να κάμουν ώς το Πάσκα να το πεθυμήσουν.
 ΤΤΟΦΗΣ Νύχτα της Τυρινής, λαλεί η παροιμία, τζι οι σσιύλλοι εν χορτάτοι. Έτο τζι εμείς εβκήκαμεν που την εκκλησιάν καλή ώρα τζι εκάτσαμεν τζι έρεξεν το μεσομέριν τζι ακόμα καθούμαστιν. Εν ανάγκη να φαν τζιαι πόψε όρνιθαν; Αν θέλουν να φάσιν τζιαι πόψε κριάς, τηάνισ' τους κανέναν λουκάνικον.
 ΕΛΕΝΗ Τηανίζω τους λουκάνικα, αμμά έχω τζι άλλην ένοιαν εγιώ.
 ΤΤΟΦΗΣ Είντα ένοιαν;

- ΕΛΕΝΗ Μπορεί να μας πλέσει κανένας ξένος. Να τον ταΐσουμε
μόνον αυκά τζιαι λουκάνικα;
- ΤΤΟΦΗΣ Έτσι νύχτες ο κόσμος γιορτάζει έσσω του.
- ΕΛΕΝΗ Τζι αν μας έρτουν μασκαράες τζιαι τραπεζωθούν, εν να
πκιάεις βέγκαν να τους βκάλεις έξω;
- ΤΤΟΦΗΣ Δόξα σοι ο Θεός το τζιελλάριν μας εν γεμάτον. Απού αυκά,
λουκάνικα, λούντζες, χαλλούμια, αναράες...
- ΜΑΡΙΑ Έσφαξε μιαν ρε, αν ισφάξει αλλή μιαν εχάθρηεν ο κόσμος;
Εν να ππέσει το βασίλειον;
- ΤΤΟΦΗΣ Είπα να μεν ισφάξει.
- ΜΑΡΙΑ Πόσες όρνιθες έσιετε κόρη μεσ' στην αυλή σας;
- ΕΛΕΝΗ Έχουμεν καμιάν ντουζίναν πουλλαούες που ξιπουλιάσαν
μεσ' στο καλοτζαίριν, μα τούτες έχουμεν τες πως τάχατες
γεννούν περιτου που τες άλλες. Έπκιασα τ' αβκά που την
γειτόνισσαν την Μαρτούν τζι έβαλα τα της γλωσσαρκάς.
Εφούμισεν μου τες όρνιθες της πως εν κόβκουν μέραν
πίσω. Κάθε μέρα γεννούν τζι έναν αυκόν. Έχουμεν τζιαι
καμιάν ντουζίναν πο τουν' τες άσπρες, που παίρνουσιν
ανάπτυξιν περιτου που τες άλλες, που βάλλουν βάρος
γλήροα.
- ΤΤΟΦΗΣ Είχαμεν ντουζίναν. Έσφαξες δγκυο της Απόγκρεω τζιαι μιαν
σήμερα, πόσες εμείναν;
- ΕΛΕΝΗ Άμα λαλώ έχουμεν πα να πει πως έχουμεν. Ξέρω είντα
λαλώ. Εν θα μου πεις εσού είντα 'σει η αυλή μου.
- ΜΑΡΙΑ Εεε, είντα δώδεκα είντα έντεκα. Σφάξε τζιαι μιαν πόψε τζι
έσει ο Θεός.
- ΤΤΟΦΗΣ Είπα όι. Εγώ είμαι που ποφασίζω μεσ' τουν' το σπίτιν.

ΣΚΗΝΗ 5

- ΕΛΕΝΗ Όσον τζι εσηκωθήκαμεν που το τραπέζιν ελάμνησες να φύεις; Όξα φοάσαι μέμπα τζιαι κρουάνει η τσαέρα σου στον καφενέν;
- ΤΤΟΦΗΣ Ούτε σήμερα πον σήκωσες εν δικαιούμαι να πάω στον καφενέν;
- ΕΛΕΝΗ Κάμε τες δουλειές σου τζιαι λάμνε.
- ΤΤΟΦΗΣ Είντα δουλειές έχω να κάμω;
- ΕΛΕΝΗ Η αφενκιά σου ετραπεζώθηκες τζι έφαες τζι εχόρτασες. Τζείνα τα χτηνά μεσ' στον σταύλον ένεν πλάσματα του Θεού; Θα τ' αφήκεις να φοφήσουν της πείνας;
- ΤΤΟΦΗΣ Εσού είνταν που κάμνεις;
- ΕΛΕΝΗ Ζάβαλλι μου, εγιώ είμαι αδικιασερή η καημένη.
- ΤΤΟΦΗΣ Είντα δουλειάν έσεις;
- ΕΛΕΝΗ Θώρε είντα στίβην πκιάτα έσει μεσ' στην βούρναν! Πκοιος εν να τα πλύννει;
- ΤΤΟΦΗΣ Πόσην ώραν θέλεις να πλύννεις τα πκιάτα;
- ΕΛΕΝΗ Σσιύψε την ράσιην σου να τα πλύνεις εσού, να δούμεν πόσην ώραν εν να κάμεις.
- ΤΤΟΦΗΣ Αν πλυννίσκει ο τζύρης σου πκιάτα, να τα πλύννω τζι εγιώ τούτα.
- ΕΛΕΝΗ Τζι άμα πλύννω τα πκιάτα, εν να ξαναρκέψω πάλε που την αρχήν.
- ΤΤΟΦΗΣ Είνταν πον ν' αρκέψεις;
- ΕΛΕΝΗ Να μαιερέψω για πόψε.
- ΤΤΟΦΗΣ Ένεν ανάγκη να μαιερέψεις πόψε.
- ΕΛΕΝΗ Νύχταν της Τυρινής εν να μείνουμεν αμαιερευτοι;
- ΤΤΟΦΗΣ Τηανίζουμεν χαλλούμια, αυκά, ό,τι βρεθεί τέλος πάντων.
- ΕΛΕΝΗ Να σφάξω αλλή μιαν όρνιθαν να την κάμω με τα μακαρούνια. Πόψε εν η νύχτα των μακαρουνιών.
- ΤΤΟΦΗΣ Θα φάμεν ό,τι βρεθεί είπα.
- ΕΛΕΝΗ Μπορεί να μας ιπέσει κανένας ξένος.
- ΤΤΟΦΗΣ Ό,τι τρώμεν εμείς θα φάει τζιαι τζείνος...
- ΕΛΕΝΗ Καλάααα, καλάααα.

ΣΚΗΝΗ 6

(Πιάτα, πιρουνία).

- ΤΤΟΦΗΣ Είδετε είντα όμορφα που περάσαμεν! Έσειε κανέναν πο
 'μεινεν παραπονημένος;
- ΜΑΡΙΑ Μα αν έσειε τζιαι κανέννας παράπονον, τολμά να το πει
 γιόκκα μου;
- ΤΤΟΦΗΣ Γιατί εν να τους φάω;
- ΕΛΕΝΗ Εν να τους φάεις που τη γλώσσα.
- ΤΤΟΦΗΣ Δόξαν να 'σειε ο Θεός. Εφάμεν, ήπκιαμεν μιαν ομορκιάν.
 Είντα αξιάν έσειε το κριάς κοντά στο χαλλούμιν, κοντά
 στην αναρήν, κοντά στα αυκά! Θώρε, δόξα σοι ο Θεός
 εφάμεν τζι εμείνασιν να φάσιν αλλό δκυο νησιτιτζιοί.
 Είνταν πον να γενούσιν τούτα ούλλα; Που τ' αύριον
 νηστεία τζιαι προσευκή. Κόρη Μαρουλλού ποτάβρισ' μου
 τζειν το ρυζόγαλον.
- ΜΑΡΙΑ Κανεί σε, κανεί σε. Κάλλιον να το φαν οι όρνιαθες, οι
 σιοίροι, κάλλιον να το πετάξουμεν, παρά να το φάεις
 χωρίς να το θέλεις.
- ΤΤΟΦΗΣ Πκοιος είπεν πως εν το θέλω;
- ΜΑΡΙΑ Μα τωρά εν να σε μάθω; Λυπάσαι το πως εν να πεταχτεί.
- ΤΤΟΦΗΣ Εμετάνωσα. Εν το θέλω το ρυζόγαλον. Γιατί έτσι τζι έφαα
 ρυζόγαλον, επόζεξα. Ποτάβρισ' μου κανέναν κομματιν
 χαλλούμιν κόρη Μαρουλλού, να πκιούμεν αλλη καμιάν
 πινιαν. Πίννεις αλλόναν κρασίν ρε Αντρίκκο να σου
 γείρω;
- ΕΛΕΝΗ Άφησ' το κοπελλουίν. Εν εν' της ηλικίας του είπα σου να
 πίννει κρασί. Μεν του γείρνεις που την άκραν.
- ΤΤΟΦΗΣ Ντα εγιώ λοαρκάζω να τον χαρτώσω τζι εσου λάλεις μου
 πως εν εν' της ηλικίας του να πίννει κρασίν;
- ΜΑΡΙΑ Φαίνεται εμέθυσεσ πόψε γιόκκα μου.

- ΤΤΟΦΗΣ Αν δεν μεθύσουμεν πόψε, πότε εν να μεθύσουμεν; Πιθαρκού πον να νηστεύκουμεν; Άτε εις υγείαν τζιαι καλόν στάδιον να περάσουμεν τζιαι καλόν Πάσκαν να φτάσουμεν. (Τραουδά). Εεεε επήασιν οι σήκωσες τζι ήρταν οι τυρινάες, εεεε εμείναςιν τζι οι κορασιές με δίχα τους αντράες. (Χτύπημα πόρτας).
- ΜΑΡΙΑ Κάπκοιος χτυπά την πόρταν.
- ΤΤΟΦΗΣ Εεεε, Θεέ μου να 'ρταν οι Λαμπρές να κρεμμαστούν οι σούσες...
- ΜΑΡΙΑ Κάπκοιος χτυπά την πόρταν λαλώ σας.
- ΤΤΟΦΗΣ Άννοιξετε, είνταν που καρτεράτε;
- ΕΛΕΝΗ Άννοιξε τζυρά, μιαν τζιαι κάθεσαι ποτζέι ομπρόθερα.
- ΤΤΟΦΗΣ Εεε, τζιαι να γεμώσουν τα στενά ούλλον μαυρομαπούσες.
(Άνοιγμα πόρτας).
- ΜΑΡΙΑ Ασαααα καλώς τα δεχτήκαμεν.
- ΕΛΕΝΗ Πκοιοι εν πο 'νει τζυρά;
- ΜΑΡΙΑ Πελλόμασκες. Κοπκιάστε μέσα κοπέλια.
- ΕΛΕΝΗ Κοπκιάστε, κοπκιάστε, μεν αντρέπεστε.
(Οι μασκαράδες κάνουν ψεύτικες φωνές).
- ΜΑΡΙΑ Όι γιέμου εν τζιαι καμπόσοι.
- ΤΤΟΦΗΣ Κοπκιάστε μέσα κοπέλια. Κοπκιάστε κάτσετε.
- ΜΑΡΙΑ Τούτον το ζιμπούνιν που φορεί τούτος ποδά κάτι μ' αθθυμίζει.
- ΤΤΟΦΗΣ Άτε να δούμεν αν τους καταλάβεις.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι τούτη η βράκα κάτι μ' αθθυμίζει.
- ΕΛΕΝΗ Είντα διαφέρει η μια βράκα που την άλλην τζυρά;
- ΜΑΡΙΑ Όι, όι, έτσι βράκαν όμορφην προεσιαστήν δεν έσειε πολλούς που φορούν μεσ' στο χωρκόν.
- ΤΤΟΦΗΣ Σε πκοιον ανήκει κατά τη γνώμην σου;
- ΜΑΡΙΑ Τούτη η φορεσιά εν του ανιψιού μου του Θεμιστοκλή.
- ΤΤΟΦΗΣ Λαλείς τωρά στα γεράματα ο θκειος μου ο Θεμιστοκλής να ντύθηκεν μάσκα;

- ΜΑΡΙΑ Μα αν ήταν ο θκειος σου γιόκκα μου, έθεν να φορήσει τα ρούχα του για να ντυθεί μάσκα, για να τον αγρωνίσουν;
- ΕΛΕΝΗ Λαλείς να του τα κλέψαν;
- ΜΑΡΙΑ Δεν αποκλείεται.
- ΤΤΟΦΗΣ Έλα να σου τον κρατώ να του τραβήσεις την μάσκα, να λύσουμε την απορία (Φωνές ψεύτικες).
- ΕΛΕΝΗ Σταματάτε, σταματάτε, πού τα βάλλετε μάνα μου με τούτους; Τούτοι εν όπως τους απάρους.
- ΜΑΡΙΑ Έσεις δίκαιον κόρη μου, τούτοι εν κοπέλια τζιαι κοπέλια δυνάμενα. Τζιαι να σας πω τζιαι πκοιοι εν πο 'νει.
- ΤΤΟΦΗΣ Άτε να δούμεν αν τους έβρεις.
- ΜΑΡΙΑ Τούτος που φορεί τα ρούχα του ανιπιού μου του Θεμιστοκλή εν ο Κωστής.
- ΕΛΕΝΗ Ο γιος του ο Κωστής;
- ΜΑΡΙΑ Ναι ο γιος του ο Κωστής ο σιάχιнос.
- ΕΛΕΝΗ Αποκλείεται, ο Κωστής ο σιάχιнос εν όπως την παστό-ρεγγαν. Τούτος εν ζουμωμένος.
- ΜΑΡΙΑ Εν η βράκα τζιαι το ζιμπούνιν που τον πασιυνίσκουν.
- ΤΤΟΦΗΣ Έσεις δίκαιον ε μανά, τζείνος ένει. Τώρα να σταθώ δίπλα του να αξαμωθούμεν τζιαι να σας πω σίουρα.
- (Φωνές).
- ΜΑΡΙΑ Όι γιε μου, μα είσαστιν μια ψαλλιδικιά. Αν είσαστιν δίδυμοι έθεν να 'σιετε τζι έλεος.
- ΤΤΟΦΗΣ Τζείνος ένει....(Φωνές).
- ΕΛΕΝΗ Εννοείς τζιαι στην φάτσαν μητέρα; (Γέλια).
- ΤΤΟΦΗΣ Φκαριστώ σου ρε γεναίκα, που μ' έκαμες τζιαι μάσκα αμασκάρευτον. (Γέλια).
- ΜΑΡΙΑ Άτε άτε, μεν βαρυκολιείς, αφού σ' εκαταλάβαμεν πρόπει να την ιβγάλεις. (Βγάζει τη μάσκα).
- ΟΛΟΙ Μπράβοοοο.
- ΜΑΡΙΑ Είδετε που τον εκατάλαβα;
- ΤΤΟΦΗΣ Αφού εκαταλάβαμεν τον Κωστήν, περιπτόν να σας πω πκοια εν η παρέα του.

ΜΑΡΙΑ Άτε κοπέλια βιάρτε τες μάσκες. (Φωνές).
 ΕΛΕΝΗ Άτε άτε μεν βαρνοκλιείτε.
 ΤΤΟΦΗΣ Τούτος εν ο Πιπής.
 ΜΑΡΙΑ Τζιαι τούτος εν ο Ρωτής.
 ΤΤΟΦΗΣ Τούτος ποδά εν ο Στυλλής.
 ΕΛΕΝΗ Τζιαι τούτος ο Κοκής.
 ΚΩΣΤΗΣ Εεεε, άτε κοπέλια τζι εκαταλάβαν σας τζι εσάς. Βιάρτε τες μάσκες (Τις βγάζουν).
 ΟΛΟΙ Μπράβοοοοοοο.
 ΤΤΟΦΗΣ Κάτσετε κοπέλια, κάτσετε να σας τζιεράσουμεν.
 ΚΩΣΤΗΣ Βέβια εν να κάτσουμεν. Είνταν που ήρταμεν; Για να φύουμεν; Αφήκαμεν σας τελευταίους για να κάτσουμεν.
 ΤΤΟΦΗΣ Αν θέλετε κάτσετε ώσπου να ξημερωθούμεν.
 ΜΑΡΙΑ Εεεε όι τζι ώσπου να ξημερωθούμεν. Γιατί άμα ρέξουν τα μεσάνυχτα πκιάννουμεν την καθαράν Δευτέραν τζι αρκινά η νηστεία. Εχτός τζι αν θέλετε να πίννετε με τες ελιές τζιαι τους κόλιαντρος. (Γέλια).
 ΤΤΟΦΗΣ Όρεξιν να ’σιετε κοπέλια, όρεξιν να ’σιετε τζι έσειε τζιαι να φάτε τζιαι να πκιείτε. Γέμωσ’ το βλασσίν ρε γεναίκα τζιαι τηάνισε τζιαι λλία ανκά με το χαλλούμιν.
 ΚΩΣΤΗΣ Μεν μου πεις ότι κάμνεις την Τυρινήν ρε ανιπιέ!
 ΤΤΟΦΗΣ Είπαμεν φέτι να την κάμουμεν ανιπιέ μου, μιαν τζιαι διατάσσει το τζιαι η θρησκεία μας.
 ΚΩΣΤΗΣ Τα εξερχόμενα εν που βλάφτουν ανιπιέ μου, όι τα εισερχόμενα. Η καταλαλιά, η κακογλωσσιά, η αζούλα. Όι το φαΐν. Φάε τζι η αμαρτία πάνω μου.
 ΤΤΟΦΗΣ Εν τζιαι το έθιμο ρε ανιπιέ. Είπαμε να το κρατήσουμεν.
 ΚΩΣΤΗΣ Έθιμα γυρεύκεις την σήμεραν ημέραν ρε ανιπιέ μου;
 ΤΤΟΦΗΣ Άννοιξε τους τζιαι κανέναν κουτοτσάρτελλον ρε γεναίκα μιαν τζιαι τα ψαρικά επιτρέπονται.
 ΕΛΕΝΗ Να σας αννοιξω τζιαι κανέναν πόλιπιφ κοπέλια, αφού λαλείτε πως τρώτε;
 ΤΤΟΦΗΣ Άννοιξε τους, άννοιξε τους.

- ΚΩΣΤΗΣ Εεεε όι ρε ανιμιέ. Μιαν φοράν που ήρταμεν έσσω σου έτσι μέραν, εν να μας ταΐσεις πόλιπιφ;
- ΤΤΟΦΗΣ Τηάνισ'τους τζιαι λλία λουκάνικα, λλίην λούντζαν ρε γεναίκα.
- ΚΩΣΤΗΣ Τα λουκάνικα τζιαι την λούντζαν ανιμιέ μου εξιτσαντίσαμεν τα. Έσειε που τα Χριστούγεννα που σφάξαμεν τον σιοίρον, που βλαστήσαν μεσ' στην τζοιλιάν μας φάε φάε. (Βροχή).
- ΤΤΟΦΗΣ Ό,τι θέλετε ανιμιέ μου, ό,τι θέλετε πέτε μου τζι εγιώ να σας το φέρω.
- ΚΩΣΤΗΣ Είντα να σου πω, πόψε έτσι νύχταν τζιαι με τούτα τα νερούδκια που αντακώσαν, αν είχαμεν καμιάν πουλλαούαν χογλαστήν εν θα λαλούσαμεν όι.
- ΤΤΟΦΗΣ Μα εν Τυρινή σήμερα κοπέλια.
- ΚΩΣΤΗΣ Μασα εν τζιαι αστειεύκεις με ρε ανιμιέ;
- ΤΤΟΦΗΣ Εγιώ πάντως δεν έφαα κοπέλια, αλλά εσείς αν τρώτε να βάλω τη γεναίκαν να σας σφάξει.
- ΕΛΕΝΗ Την ώραν που σου είπα να σφάξω εν με άφηκες. Τωρά, αν θέλεις όρνηθαν, σφάξε την μόνος σου.
- ΤΤΟΦΗΣ Κοπέλια θωρείτε την κατάστασιν.
- ΚΩΣΤΗΣ Μα για τ' όνομαν του Θεού ρε ανιμιέ. Εν πρόβλημα το σφάξιμον; Ετράβησα νάκκον τον λαιμόν της, άφηκεν μας χρόνους. Είντα με λαλούν σιαχίνιν!
- ΤΤΟΦΗΣ Ξέρω το πως εν εν' πρόβλημα το σφάξιμον. Το πρόβλημα εν το ξιφτέρισμαν.
- ΚΩΣΤΗΣ Ούτε το ξιφτέρισμαν εν πρόβλημα.
- ΤΤΟΦΗΣ Εν εν' κριμαν να χογλά έτσι ώραν η γεναίκα νερόν, να την βουττήσουμεν για να μαδήσει;
- ΚΩΣΤΗΣ Ρε ανιμιέ για τ' όνομαν του Θεού. Είντα με φωνάζουσι σιαχίνιν! Πρώτην φοράν έκαμα έτσι δουλειάν;
- ΤΤΟΦΗΣ Είντα δουλειάν;

ΚΩΣΤΗΣ Άμα της αχτυπήσω καμπόσους ανεμόγυρους με το σιέριν μου να χάσει το γαίμαν της, πκιον θα τραβάς τα φτερά της τζιαι θα βκαίννουν καλλίπτερα, παρά να τη βουπτήσεις μεσ' στο νερόν το χογλαστόν.

ΤΤΟΦΗΣ Μα εν δυνατόν;

ΚΩΣΤΗΣ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον ρε ανιφιέ. Είντα με λαλούν σιαχίνιν! Έλα να πάμεν να το δεις εις την πράξιν. Να την ίξιφτερίσω γιω, τζιαι να ντζίζεις πάνω στην πέτσαν της τζιαι να νομίζεις πως εν κκελέ του κκέλη.

ΤΤΟΦΗΣ Εεεε άτε καλό, μιαν τζιαι καταφέρνεις τα μόνος σου πάμεν ώς κάτω στον γουμάν να διαλέξουμεν καμιάν.

ΣΚΗΝΗ 7

(Μουσική.Κότες).

- ΤΤΟΦΗΣ Πρόσεχε που πατάς ρε σιάχινε.
 ΚΩΣΤΗΣ Φοάσαι πως εν να ξιμαρίσουμε ρε ανιψιέ;
 ΤΤΟΦΗΣ Φοούμαι μέμπα τζιαι πατήσεις καμιάν πουλλαούαν.
 ΚΩΣΤΗΣ Μιτσίν το κακόν ανιψιέ μου. Τρώμεν την τζιαι τούτην.
 ΤΤΟΦΗΣ Πως την τρώμεν τρώμεν την, μα κατύσιη μας που τη γεναίκαν.
 ΚΩΣΤΗΣ Ακόμα βάλλεις φτιν της γεναίκας ρε ανιψιέ;
 ΤΤΟΦΗΣ Νεγιώννει τες για να γεννούν.
 ΚΩΣΤΗΣ Δκυο αβκά πάνω δκυο αβκά κάτω, εχάθηκεν ο κόσμος ρε ανιψιέ; Έλα μπλέψε μου ποδά πον τούτες οι ασπρούες. Σαν να μου φαίνονται περίτου ζουμωμένες.
 ΤΤΟΦΗΣ Τούτη ποδά φαίνεται καλούτσιτζιη.
 ΚΩΣΤΗΣ Άησ' μ' εμέναν που ξέρω. Εγιώ μόνον με το δειν καταλάβω τες. Είντα με λαλούν σιαχίνιν!

ΣΚΗΝΗ 8

(Μουσική. Φασαρία. Τραγουδούν οι άντρες).

ΕΠΗΑΣΙΝ ΟΙ ΣΗΚΩΣΕΣ ΤΖΙ ΗΡΤΑΝ ΟΙ ΤΥΡΙΝΑΕΣ
ΤΖΙ ΕΜΕΪΝΑΣΙΝ ΤΖΙ ΟΙ ΚΟΡΑΣΙΕΣ ΜΕ ΔΙΧΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΡΑΕΣ.
ΕΛΕΝΗ Εεεε Ττοφή, εεεε Ττοφήηηηηη.
ΤΤΟΦΗΣ Ναι γεναίκα, είντα θέλεις;
ΕΛΕΝΗ Έλα μιν στιμήν έξω να σου πω.
ΤΤΟΦΗΣ Συμβαίνει τίποτε;
ΕΛΕΝΗ Όι καλέ, θέλω μιν βοήθειαν.
ΤΤΟΦΗΣ Είντα βοήθειαν;
ΕΛΕΝΗ Έλα λαλώ σου, να μεν φωνάζω.
ΚΩΣΤΗΣ Εεεε, πήαιννε ρε ανιπιέ. Φοάσαι την;
ΤΤΟΦΗΣ Εγιώ να φοηθώ τη γεναίκαν! Εν ιξέρεις φαίνεται τον ανιπιό σου ρε σιάχινε. Ναι γεναίκα είνταν που θέλεις.
ΕΛΕΝΗ Έλα έξω (Άνοιγμα πόρτας).
ΤΤΟΦΗΣ (Χαμηλόφωνα). Λάλε, είνταν που θέλεις;
ΕΛΕΝΗ Πε μου, καταλάβεις είνταν που γίνεται έσσω σου, οξά εμεθύσαν σε οι φίλοι σου τζι εν καταλάβεις τίποτε;
ΤΤΟΦΗΣ Λάλε είνταν που θέλεις.
ΕΛΕΝΗ Ξέρεις πόσες όρνιθες εφάετε ώς τωρά;
ΤΤΟΦΗΣ Πόσες;
ΕΛΕΝΗ Έντεκα.
ΤΤΟΦΗΣ Έντεκα!
ΕΛΕΝΗ Ναι έντεκα. Εφάτε σκεδόν τες μισές. Τζι απ' ό,τι φαίνεται, αν δεν τες φάσιν ούλλες, εν πρόκειται να σηκωστούν που την τσαέραν.
ΤΤΟΦΗΣ Μα εν δυνατόν;
ΕΛΕΝΗ Έλα ποδά να δεις
ΤΤΟΦΗΣ Είντα να δω;
ΕΛΕΝΗ Έλα να σου μπλέψω με το φανάριν. Θώρε, θώρε...
ΤΤΟΦΗΣ Είνταν πον τούτα ούλλα πασ' στους τοίχους;
ΕΛΕΝΗ Γαίματα των όρνιθων. Σαν τες ισφάζει ο Σιάχινος, αχτυπά τους γυρόν τζι όπου πάει το γαίμαν.

- ΤΤΟΦΗΣ Καλά μεν φωνάζεις τζι εν αντροπή. Φέρνω ένα σακκούλιν ασβέστην τζι ασπρογιάζουμεν.
- ΕΛΕΝΗ Λάμνε σήκωσ' τους τζια κανεί.
- ΤΤΟΦΗΣ Είνταν πον να τους πω;
- ΕΛΕΝΗ Εν να μεν μας αφήκουν φτερόν όπως εκαλοκάτσαν
- ΤΤΟΦΗΣ Είνταν πον να τους πω;
- ΕΛΕΝΗ Έβρε τους μιαν δικαιολογίαν. Πε τους πως εγύρισε η μέρα τζι επικιάσαμεν την Καθαράν Δευτέραν .
- ΤΤΟΦΗΣ Μα θαρκέσαι πως εν μωρά τζια περιπαίζονται;
- ΕΛΕΝΗ Πε τους πως είμαι άρρωστη τζι επήα να ππέσω.
- ΤΤΟΦΗΣ Εν να νομίσουν πως σου κακοφάνην που τες όρνιθες τζι επήες να ππέσεις.
- ΕΛΕΝΗ Ας νομίσουν.
- ΤΤΟΦΗΣ Εν αντροπή, εν να προσβαρούμεν. Θα γενούμε ρεζίλι. Θα βκει τ' όνομα μας. Θέλεις να βκει τ' όνομαν μας;
- ΕΛΕΝΗ Θα τες φάσιν ούλλες λαλώ σου.
- ΤΤΟΦΗΣ Είντα να κάμουμεν. Ας τες φάσιν.
- ΕΛΕΝΗ Εν να 'ρτει το Πάσκαν τζι εν θα 'χουμεν αυκά, ούτε για τες φλαούνες ούτε να κοτσινήσουμεν.
- ΤΤΟΦΗΣ Γοράζουμεν που την γειτονιάν.
- ΕΛΕΝΗ Γοράζεις που την γειτονιάν ααα, όχχο ρε καλά να πάθεις. Γιατί ελάλουν σου εγιώ να σφάξουμεν μιαν όρνιθαν τζι ελυπάσουν την. Τωρά για τ' όνομαν σου θα τες αφήκεις να τες φάσιν ούλλες.
- ΤΤΟΦΗΣ Είνταν πον να κάμουμεν; Εμπλέξαμεν. Άλλον γρόνον να 'χουμεν τον νουν μας.
- ΕΛΕΝΗ Ρέξε να τους πεις καμιάν κουβένταν λαλώ σου.
- ΤΤΟΦΗΣ Καλάν καλάν. (Πόρτα. Φασαρία).
- ΚΩΣΤΗΣ Καλώς τον ανιφιόν. Έκαμες καλά με τη γεναίκαν;
- ΤΤΟΦΗΣ Ρε κοπέλια, συγνώμη τζιόλας μα ξέρετε πως ερέξαν τα μεσάνυχτα;
- ΚΩΣΤΗΣ Ανιφιέ μου, ούτε να σπείρουμεν έχουμεν ούτε να θερίσουμεν.

ΤΤΟΦΗΣ Επκιάσαμεν την Καθαράν Δευτέραν ανιφιέ μου.
ΚΩΣΤΗΣ Τζιαι πως επκιάσαμεν την Καθαράν Δευτέραν;
ΤΤΟΦΗΣ Τρώμεν μιλλωμένον. Αμαρτάννουμεν.
ΚΩΣΤΗΣ Φάε ανιφιέ μου τζι η αμαρτία πάνω μου. Η αμαρτία πάνω
μου.